

Lorenzo Pérez Sarrión (1 de 2)
EL SECRETARI GENERAL DEL PLE
Data Signatura : 10/02/2017
HASH: 84eff926e84a83c6b2b557de9b819809

Diana Morant Ripoll (2 de 2)
ALCALDESSA
Data Signatura : 13/02/2017
HASH: 84b78b4c17054c68524e7769491375c4

ASSISTENTS

Alcaldeessa-Presidenta:

Sra. Diana Morant Ripoll (PSPV-PSOE)

Regidors/es:

Sr. Miguel Ángel Picornell Canut (PSPV-PSOE)

Sra. Àngels Pérez Alarte (PSPV-PSOE)

Sr. Joan Muñoz Crespo (PSPV-PSOE)

Sra. Liduvina Gil Climent (PSPV-PSOE)

Sr. José Manuel Prieto Part (PSPV-PSOE)

Sra. Lydia Morant Varó (PSPV-PSOE)

Sra. Lorena Milvaques Faus (MÉS GANDIA)

Sr. Nahuel González López (MÉS GANDIA)

Sra. Alícia Izquierdo Sesé (MÉS GANDIA)

Sr. Xavier Josep Ródenas Mayor (MÉS GANDIA)

Sr. Ciro Vicente Palmer Pascual (C's GANDIA)

Sr. Víctor Soler Beneyto (PP)

Sr. Vicente Gregori Acosta (PP)

Sra. Mª Emilia Climent Boix (PP)

Sra. Marta Cháfer Giner (PP)

Sr. Guillermo Barber Fuster (PP)

Sr. Antoni Rodríguez Aparisi (PP)

Sra. Elisabeth Moreno Salom (PP)

Sr. Antonio Abad Rodríguez (PP)

Sra. Mª Pilar Gavilá Crespo (PP)

Sr. Andrés Puig de la Muela (PP)

Sra. María Cristina Moreno Borrás (PP)

Sr. José Vicente Just Moratal (PP)

Secretari General del Ple:

Sr. Lorenzo Pérez Sarrión

Instructor de l'expedient d'Honors i Distincions:

Sr. Àlvar García Gimeno

ACTA DE LA SESSIÓ CELEBRADA PEL PLE DE L'EXCM. AJUNTAMENT, EL DÍA 12 DE GENER DE 2017, EXTRAORDINÀRIA.

A la ciutat de Gandia, a les **19.00** hores del dia **12 de gener de 2017**, es reuneixen, al saló de sessions de la Casa Consistorial, les persones que es relacionen al marge, membres de l'Ajuntament, sota la Presidència de la Sra. Alcaldeessa Diana Morant Ripoll, on actua com a fedatari públic el Sr. Secretari General del Ple, Lorenzo Pérez Sarrión.

Excusa la no assistència la Sra. Laura Morant Peiró (MES GANDIA)

Oberta la sessió per part de la Sra. Presidenta, s'inicia aquesta, d'acord amb la relació dels assumptes especificats en l'ordre del dia de la convocatòria.

ACTA PLE
Número : 2017-0001 Data : 10/02/2017

Codi Validació: 76ZHTXPA-SNG3PN3SN4LLS9SCZ | Verificació: <http://gandia.sedelectronica.es/>
Document Signat electrònicament des de la plataforma eS-Publico Gestiona | Pàgina 1 de 20

NOTA PRÈVIA

Amb caràcter previ, i amb l'autorització de la Presidència, el secretari general del Ple informa els assistents de la utilització de complements auxiliars de gravació de so durant el desenvolupament de la sessió, com a eina tecnològica de suport per a la confecció de l'acta corresponent, de tal forma que a aquesta, que inclourà, en el suport habitual, la transcripció dels acords, dictàmens o propostes, així com les votacions que es produeixen, amb la documentació escaient en cada cas, s'afegirà l'arxiu sonor corresponent en format mp3 que, amb les degudes garanties de custòdia pel titular de la fe pública, el secretari general del Ple, contindrà, íntegrament, les intervencions dels membres de la sessió plenària i, per tant, se signarà electrònicament, per tal que conste en l'expedient corresponent de la Plataforma electrònica de gestió "GESTIONA"; amb les garanties i les característiques d'accés de qualsevol altre dels documents que conformen l'acta respectiva.

1.- JUNTA DE PORTAVEUS. Dictamen (arts. 52 i 70 ROPLE):

ÚNIC.- CONCESSIÓ DEL TÍTOL DE "FILLA PREDILECTA" DE GANDIA A LA SRA. REMEDIOS LLORET VILA.

Pel Secretari General del Ple es dóna compte del dictamen unànime i favorable emés der la Junta de Portaveus en sessió celebrada el dia 9 de gener de 2017, que recull la proposta presentada per l'instructor de l'expedient, Sr. Àlvar Garcia Gimeno, la qual es llegida per aquest en els termes següents:

"De l'expedient instruït per a la concessió del títol de Filla Predilecta de Gandia a la Sra. Remedios Lloret Vila, incoat per decret d'Alcaldia de data 28 d'octubre de 2016, es desprenen els següents

ANTECEDENTS DE FET

- L'associació Círculo de Amigos de San Francisco de Borja, entitat beneficocultural de Gandia, mitjançant escrit presentat per la seua presidenta, Sra. María del Mar Beltrán Alandete, va proposar a l'Ajuntament la concessió del títol de 'Filla Predilecta de Gandia' a la Sra. Remedios Lloret Vila, atesa la seua gran tasca humanitària i social realitzada al llarg de més de 70 anys a Gandia i la seua*

AJUNTAMENT DE GANDIA

comarca.

- II. *Aquesta petició va rebre l'adhesió de diferents entitats cíviques i socials, entre d'altres, l'Associació de Veïns del Raval, l'ONGD Viviendas para los Sin Techo, l'Institut de Religiosas de San José de Gerona, Cáritas Interparroquial de Gandia i l'Associació Mosaic.*
- III. *La Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Gandia, en sessió celebrada el passat dia 29 de setembre de 2016, acceptava unànimement la proposta de l'Alcaldia d'encetar el procediment especial per atorgar el títol de Filla Predilecta d'esta ciutat a la Sra. Lloret Vila. En aquest sentint, mitjançant decret núm. 6363 de data 28 d'octubre de 2016, l'alcaldesa signava la resolució que obria el tràmit administratiu i em nomenava a mi instructor encarregat d'aportar les raons i els mèrits on sustentar l'acord que el plenari hauria d'adoptar.*
- IV. *Ara, observats els tràmits que regula l'article 23 del vigent Reglament Municipal d'Honors i Distincions, aprovat pel plenari de 2 de novembre de 2000 (publicat en el BOP núm.33 de 08/02/2001), feta la instrucció corresponent, DIC:*

Només designat instructor i a penes posar-me al tall de la faena, descobrí immediatament que si tenia algun recel per desconeixement inicial sobre el personatge, començaren lentament a evaporar-se només contactar amb algunes persones imprescindibles i impulsores de la proposta de nomenament de Reme Lloret com a Filla Predilecta de Gandia. Persones com Amèlia Pons o Mar Beltran o Carmen Almiñana o Isabel Ribes o Vicent Mengual, la seua germana Paquita i moltes, moltes més, també imprescindibles per a la formació d'este expedient, s'encarregarien sense cap esforç de fer-me capgirar de seguida. Gent tota ella que anava coincidint sense saber-ho, en dibuixar un perfil atractiu, abnegat, batallador, entregat i captivador del personatge que jo lamentablement desconeixia. Anava contagiant-me poc a poc de tot aquell entusiasme amb que em transmetien les accions, els valors, els mèrits que s'havien acumulat en la vida de Reme.

Però el dimecres dia 16 de novembre, ja tocases les 6'30 de la vesprada, en plenes vespres de l'enorme faenassa que suposa sempre la Setmana Literària a Gandia, es dissiparen tots els dubtes que em quedaven, si és que me'n quedaven. Un grup de gent em portà a Reme al despatx per fer-li una lògica i inicial entrevista per tindre'n el primer contacte directe i personal que jo necessitava. Ens quedàrem a soles, tot i les suspicàcies d'ella, per escoltar de primera ma la seua pròpia versió. Totes les advertències i precaucions prèvies que tothom m'havia insistit a fer foren poques. Però eren totes certes. En començar a escoltar un relat del qual ella afirmava d'entrada que res del que

AJUNTAMENT DE GANDIA

havia fet tenia importància, que en cap cas era protagonista de res més que no fóra ajudar barata no-res, que les circumstàncies de la vida l'havien duta a fer tot allò sense buscar recompenses ni voler demostrar ambicions o influències, etc., etc... vaig constatar que ningú mentia ni era cap impostor, que tots coincidien fil per randa en les coses més substancials, les que precisament justificaven la petició de reconeixement. Ella no parava d'insistir en que quedara clar tot el seu desmèrit, mentre defugia d'entrar en matèria i explicar-me el relat de la seua vida.

Però una cosa eren les seues advertències i precaucions i una altra era la crònica que, a pesar de fugir, a pesar de fer-me prometre que no usaria en l'expedient, anava redactant-me de viva veu. Una hora i mitja més tard, tenia un laberint de pistes i reflexions inacabable. I encara li quedaven moltes coses aparcades voluntàriament, a penes insinuades, en la seua versió de si mateix. Quasi em vaig col·lapsar per no poder donar coll a tots els missatges més o menys ordenats que rebia a cent per hora. I fins hui mateix, no ens hem tornat a vore.

La pregunta inicial era la més lògica i obligatòria del món: quan i on va nàixer? Digué: el 9 d'abril al Raval !! Certament un inici inservible per a qualsevol cronista. Mancava òbviament, l'any i el carrer i ciutat corresponent, que en este cas, podíem deduir. Reme Lloret Vila naix el 9 d'abril de 1931 al carrer Algepseria nùm. 52 baix, al barri del Raval de Gandia. Li demane pels primers records, les primeres imatges i em diu: recorde com en un somni les sirenes de la Guerra. Efectivament, l'any 1937, el 26 de febrer més concretament, començaren a caure a Gandia les primeres bombes d'aquells avions anomenats "la pava" durant la guerra incivil espanyola que les sirenes d'alarma anunciaven estrepitosament. En caurien més encara i no sé quines eren les que ella recordava, però ho recordava. Acabat aquell malson, huit anys més tard, ella ja es veia dalt d'una bicicleta amunt i avall com una bala -diu- per tot el barri. I jugant, sempre jugant fins que sa mare la buscava preocupada en fer-se fosc. La bicicleta li serviria per repartir per les cases la llet del ramat de cabres i vaques que tenien a casa, amb aquelles lleteres enormes que pesaven un quintar a cada costat del portamaletes. En aquell temps, ja cisava, ja furtava llet d'aquells cànsters per dur-li-la al tio Pep que no li la podia pagar. I sa mare la marmolava de teatre, perquè n'estava al corrent de tot, se'n reia d'amagat i ho consentia. Què li havia de dir sa mare que també feia més arròs del compte per donar algun plat a certs necessitats en plena postguerra als que el menjar els curtejava cada dia.?

Anava al col·legi de les Esclaves i, en acabar, l'apuntaren a ensenyar-se a cosir a ca la modista Dolores Gomez. Però el seu futur i el seu ofici seria tot un altre com ella delata sense voler en un moment de relax: jo furtava i donava, diu. De seguida matisa allò de furtar, per aclarir que no era robar ni fer de lladre, sinó més ben dit arregar, recollir, demanar, traficar per compensar i equilibrar la

AJUNTAMENT DE GANDIA

societat, des d'on hi havia de sobres a qui no tenia ni podia tindre de cap de les maneres. Fins que el metge Fuster la buscà perquè ajudara inicialment en l'administració i després de governanta en la cuina del recentment creat Hospital Francesc de Borja creat l'any 1973. S'hi quedarà fins la jubilació als 70 anys. Va ser mentrestant delegada de joventut de la Secció Femenina, dirigia 7 equips de xiques de bàsquet, hanbol i voleibol. Està en possessió de la I (i majúscula) de Isabel la Catòlica (I de idiota diu ella) que li concediren en Madrid.

Però la seua passió secreta, el virus que contaminava, contamina i contaminarà tot el seu cos mentre visca de forma inevitable, han sigut i són encara hui les persones necessitades. Segons confessa, el seu somni i petició divina és que li tocara la grossa de nadal per repartir-ho tot en bitllets un a un, per a poder vore les cares de felicitat de les persones necessitades. I se li il·lumina la cara imaginant-se-ho. Qui necessita, ha de rebre, diu. I no cal que s'abaixe i humili per fer-ho. I nosaltres tenim l'obligació d'ajudar. Hauríem de compartir més i hauríem de donar menys. Què bona lliga hauria fet amb una altre gandià d'origen, Vicent Ferrer i amb l'indi Muhammad Yunus, el premi nobel dels microcrèdits a l'Índia. Tota una lliçó de filosofia moral, la seua, sense necessitat de llegir el "tractat de la caritat" de Santo Tomàs de Aquino ni investigar en l'existencialisme cristià de Soren Kierkegaard. Ella, però, és autodidacta i es mou pels terrenys de la necessitat que crea afecte i dona compensació afectiva, salut espiritual, pau a l'ànima. Ha sabut convertir el seu sacrifici en un acte d'estima on l'obligació es transforma en devoció, en un impuls de vitalitat que aporta energia al cos i dona força a la voluntat. Lo seu no ha sigut fer vida contemplativa, ni assumir el destí, sinó respondre activament amb vida compromesa, dedicada a l'altre.

Tota societat que evoluciona es desequilibra a la llarga necessàriament tant si vol com si no vol, crea diferències interiors. El ritme històric dels pobles genera distàncies entre persones, aïllaments i contrarietats. Els homes i dones, acabem situats, per unes raons o altres, en punts diferents dins la pròpia societat que conformem. La vida no ens va igual a tots ni tots tenim les mateixes oportunitats ni tampoc les sabem aprofitar igual. Després, a banda, estan la sort i les desgràcies, que són elements incontrolables, però, en general, la gestió de la societat pel poder establert, sempre ha generat enormes problemes quan no ha sabut integrar, igualar, acollir i cuidar als més desfavorits. Per això els poder públics no deuen girar l'esquena a aquells que no poden seguir al grup. Ni han d'abandonar-los a la seua sort. L'administració pública ha de crear polítiques socials d'equilibri col·lectiu i de garantia de vides plenes de drets universals. El malthusianisme econòmic, la desregulació, no és la solució si deixa als diferents, als pobres, als desvalguts, als inadaptats, fora del sistema, desprotegits davant del mercat i les lleis selvàtiques de la competitivitat humana. Quan això passa i la legislació desatén drets generals i circumstàncies particulars, oblida als que pateixen i als que no poden tirar endavant a soles, aleshores obliga i força a la

AJUNTAMENT DE GANDIA

pròpia societat a suplir les lleis i els decrets que no arriben. I és quan, per certs mecanismes que la providència o les divinitats posen en marxa, naixen persones com Reme o Vicent Ferrer i institucions mundials com la Creu Roja o d'altres més humils i més pròximes com Bunyoleres sense fronteres. Aixina de fàcil i natural. Igual que una nova funció crea o modifica en un ser viu un nou òrgan que li permet l'adaptació i supervivència, de la mateixa manera les necessitats i els sofriments desatesos fan brotar fórmules d'ajuda alternativa que permeten a les persones tirar endavant sense necessitat de veure's forçades a viure al marge de la llei.

En este sentit, i al nostre entendre, cobra ara més mèrit i significat que mai l'acceptació a tràmit per part de l'alcaldia d'este ajuntament, de la proposta de distinció a Reme Lloret. Sols queda mirar endavant. Sabem, sabeu, que Reme Lloret no ha estat mai a soles i que ha tingut i té al costat gent més o menys anònima que li fa costat i l'ajuda cada dia. Lògicament tot açò no és una lluita individual d'una superdona singular, tot i ser-ho. El vaixell que va botar a la mar un dia Reme, té més tripulació a part de la seua capitania, com és també lògic. Però ara i ací, en època de crisi, la tendència en este barco de Reme és l'augment constant dels passatgers per a una tripulació entrada en edat i fatigada. Este acte de hui no és la culminació ni l'acabament de res. No s'ha arribat a port encara. Reme m'ho repetia constantment: jo no sóc ningú, sóc una més i no tinc mèrits singulars. Entenc que estava dient-me que no posàrem en risc la travessia, que asseguràrem recanvis i reforços. Perquè està clar que caldrà dotar d'energies fresques i forces renovades una iniciativa que ha vingut per a quedar-se, una causa que no té data de caducitat. I tots estem cridats a ajudar.

Aquells dies ja llunyans de primeries d'este segle que Reme repartia quasi clandestinament al Raval menjar procedent de la cuina del Molí Canyar que duia ella en el maleter del seu cotxe, quedarà en la memòria dels que recordarem per sempre un trajecte, una història d'abnegació i sacrifici en favor dels altres, dels necessitats. Hui es reparteixen diàriament més de 300 racions de menjar de forma legal i controlada, supervisada per la inspecció alimentària de l'administració competent i l'ajuntament està darrere fent-ho possible. Les bunyoleres sense fronteres donaven carta de naturalesa al menjador social de hui a Gandia. Els gandians, estarem sempre en deute amb la dona que encengué el misto aquell dia d'un foc que hui ens aparta una miqueta més de la foscor i il·lumina la ciutat, una ciutat, la nostra, que també és referent per a tantes altres en esta matèria. Pels fets ens reconeixeran. I estos fets, a més d'útils, són nobles i exemplars.

Parlar de Reme donaria per escriure un llibre fàcilment i jo només he escrit quatre ratlles superficials. Però crec que són suficients per acreditar i justificar la transcendència i significat dels serveis prestats per Reme Lloret a Gandia.

AJUNTAMENT DE GANDIA

Vist el seu paper destacat en l'exemplar i sòlid treball de conscienciació i sensibilització social davant els ciutadans de Gandia per tal de solucionar les dificultats de les persones necessitades i resoldre els seus problemes.

Vist també l'esforç personal constant, abnegat, la dedicació absoluta de tota la seua vida, per afavorir als desemparats i tirar una mà a tot aquell que la necessitarà sense condicions de cap classe ni esperar res a canvi.

Vista la seua capacitat i obstinació a col·laborar silenciosament però eficaçment en la creació i funcionament de tota mena d'entitats, centres, associacions dedicades a les persones amb problemes.

Es considera que Remedios Lloret Vila, Reme LLoret, és mereixedora de la distinció que es proposa i digna de rebre el reconeixement de Filla Predilecta de la Ciutat, d'acord amb el que disposa el Capítol II del vigent Reglament d'Honors i Distincions.

FONAMENTS JURÍDICS

ÚNIC. *La concessió del títol de Fill Predilecte de la ciutat està regulada en els articles 1, 3, 5 i 6 del Reglament Municipal d'Honors i Distincions vigent i ha d'estar acordada per unanimitat del Ple corporatiu, amb la tramitació prèvia de l'expedient de conformitat amb el que estableixen els articles 22 i 23 d'aquesta norma reglamentària.*

Atesos els antecedents de fet i els fonaments jurídics exposats, i als efectes previstos en l'article 23 de l'esmentat reglament, este instructor es complau en elevar a la consideració del Ple de la Corporació, previ dictamen de la Junta de Portaveus, la següent

PROPOSTA D'ACORD

PRIMER.- *Concedir el títol de Filla Predilecta de la Ciutat de Gandia a la Sra. Remedios Lloret Vila.*

SEGON.- *Fer-li entrega de la distinció corresponent al títol concedit.*

TERCER.- *Publicar la concessió d'aquesta distinció en el Butlletí Oficial de la Província i en un dels diaris de major difusió d'aquesta, inserir en la pàgina web municipal i inscriure en el Llibre d'Honors i Distincions destinat a l'efecte, en compliment de l'article 29 de l'esmentat Reglament.'*

Vist l'informe preceptiu emés pel Secretari General del Ple de data 19/12/2016, la Junta de Portaveus, sense debat i per unanimitat dels seus membres, dictamina favorablement la proposta transcrita, afegint a la mateixa un primer paràgraf en els termes expressats en l'esmentat informe jurídic, i, en conseqüència, sotmet a l'aprovació del Ple de la Corporació la següent

PROPOSTA D'ACORD:

PRIMER.- Declarar l'excepcionalitat prevista en l'article 5é del Reglament Municipal d'Honors i Distincions, donades les circumstàncies que concorren en el present supòsit.

SEGON.- Concedir el títol de "Filla Predilecta de la Ciutat de Gandia" a la ciutadana **Sra. Remedios Lloret Vila**.

TERCER.- Fer-li entrega de la distinció corresponent al títol concedit.

QUART.- Publicar la concessió d'aquesta distinció en el Butlletí Oficial de la Província i en un dels diaris de major difusió d'aquesta, inserir en la pàgina web municipal i inscriure en el Llibre d'Honors i Distincions destinat a l'efecte, en compliment de l'article 29 de l'esmentat Reglament."

(APLAUDIMENT)

Seguidament, s'inicia un torn d' intervencions a càrrec dels portaveus dels Grups Municipals en els termes següents:

- **SR. CIRO VICENTE PALMER PASCUAL (C'S GANDIA):** *«Reme Lloret, la podría considerar como una **Activista**, una persona que ha luchado por su ciudad, por su nación, España, y sobre todo por los demás.*

En sus inicios, como chiquilla, ya me contaban que acompañaba a unas niñas al Preventorio Infantil, en tartana que cogían en la Avda. de Alicante (anteriormente C/ Mártires), y allí realizaban actividades, cantaban villancicos, jugaban con las niñas allí residentes, etc. Es decir desde pequeña ya se le detectaba su vena Social.

Posteriormente en su juventud, ya se incorporó a la llamada Sección Femenina donde realizaba la ayuda para que las jóvenes de Gandia realizaran su Servicio Social.

Dentro de esta entidad, ha sido una mujer que siempre ha luchado por defender los intereses de las mujeres. Una de sus principales defensa fue establecer y favorecer competiciones deportivas donde participaran las mujeres. De Baloncesto, Balonmano, Voley, Atletismo. Y ella y su amiga, todos los domingos y algún sábado cogían su coche y acompañaban a Valencia y las distintas poblaciones de alrededor a las distintas chicas de los diferentes equipos.

AJUNTAMENT DE GANDIA

Pero su trabajo lo encontró en el Hospital San Francisco de Borja y con el mismo estilo que S. Fco de Borja se caracterizó por servir a los demás. Trabajaba en la cocina y descubrió que desde este punto podía ayudar mucho a las personas.

Posteriormente se encontró con otro Hijo Predilecto de la Ciudad, el Padre Puig, y como los dos tuvieron como santo y seña la ayuda a los desfavorecidos, pues se lanzaron a esta labor.

Se inventaron realizar "buñuelos", y se dedicaron a recaudar fondos para ayudar a los demás. Pero se les hizo el traje pequeño y empezaron a pensar en agrandar el negocio y realizar un "Comedor Social" y aquí junto a más y cada vez más voluntarios han conseguido montar un impero de la "ayuda social".

El Padre Puig con la palabra y su gran carisma y Reme Lloret con su coche rojo por toda la ciudad y la comarca, que se detecta a la legua, se han encargado de ayudar a miles y miles de personas, de niños, de familias, etc. No sólo en el "Comedor Social", sino allí donde se encuentre un necesitado. Y no solamente de comida, sino de ropa, de cualquier pago necesario, de cualquier necesidad.

Son algunas pinceladas de la larga vida al servicio de los demás de Reme, no quiero extenderme más, aunque podría estar hablando mucho rato.

Esperamos que Dios le de larga vida para continuar sirviendo a los demás.»

(APLAUDIMENT)

- **SRA. LORENA MILVAQUES FAUS (MÉS GANDIA):** «Seria difícil i sobrer, aportar més detalls o majors mèrits dels que es desprenen de la instrucció que ens han presentat al plenari de hui, per fonamentar les raons que justificarien la concessió del títol de Filla Predilecta a Reme Lloret. La meua particular coneixença de Reme i de tot allò que ella ha fet i està fent, em corrobora tot el que s'ha dit adés i fins ara. Jo podria aportar, com ho han fet o faran altres companys hui, alguns detalls més, coneguts o íntims, per confirmar que l'acte d'esta nit no naix d'una ocurrència sense fonament. Però voldria afegir a la reflexió general, la visió particular meua personal i del meu grup, que és coincident del tot.

Nosaltres, que ideològicament mirem el món reflectit en el nostre entorn més immediat i natural i que l'interpretem en clau autòctona, pròpia o nacional si es vol, veiem del tot imprescindible no solament fer costat a iniciatives com les de Reme -i algunes més que hui estan ben vives també a Gandia- sinó que treballem políticament perquè el concepte de solidaritat, d'igualtat, de justícia social, no quede en mans de l'atzar ni es desplegue des de posicions estrictament personals i individuals. Per fer això, entre altres coses més i per a altres matèries que no són el cas de les que ens ocupen esta nit, hem vingut a este ajuntament i estem en les institucions on estem. Gestionem i tractem d'influir perquè les persones i tot allò que les afecta, siguen l'eix vertebral de qualsevol política pública. L'atenció social, però especialment també l'educació o la salut, han de ser els tres pilars on descansar la resta de polítiques a tots els nivells.

AJUNTAMENT DE GANDIA

Per això estem tan d'acord en el reconeixement que hui se li fa a Reme com a símbol i exemple d'una tasca sempre insuficient per part de tots, com és l'ajuda pública als necessitats de tota mena. Siguen discapacitats, dependents, exclosos, abusats, pobres o... simplement diferents per raons de sexe, origen o color de pell. Sabem que hi ha molta necessitat que cobrir i molts poquíssims recursos amb què atendre'ls. Sabem que per tot el món es passeja adés i ara desvergonyidament l'odi, la guerra, la fam o simplement la desesperació de molta gent que patix i viu en circumstàncies deplorables, immerescudament injustes, doloroses finalment. I tot això no ens ha de deixar indiferents perquè queden lluny de casa nostra o al carrer del costat. Reme Lloret ens recorda que "res humà m'és aliè" que escrigué el clàssic llatí més de cent anys abans de Crist. I nosaltres afegim que les ciutats, els pobles i el món per extensió, com descobriren els historiadors socials fa cinquanta anys, són una família. I perquè som una família, tenim causes obertes de necessitat i ajuda convivint amb nosaltres, que reclamen una resposta clara de part dels seus representants polítics, siguen del color que siguen. Tot Gandia ha de saber que el seu ajuntament no sols es preocupa, sinó que s'ocupa d'ells, dels seus problemes, tant com pot. Com deia adés, en esta matèria de les polítiques socials, hem de donar confiança i unitat als ciutadans que esperen actuacions municipals estables i compartides per totes i tots. Hi ha moltes altres coses on mostrar les discrepàncies legítimament, però una atenció social digna l'hem d'assegurar a qualsevol preu. Nosaltres buscarem i ens comprometrem sempre en un pacte de gran acord i llarga durada en este sentit. Crec que ja estem fent-ho a hores d'ara i que hem tractat d'apartar les anècdotes de la substància en esta àrea de gestió, a fi que tots els grups municipals se senten còmodes i participen obertament. Escoltar totes les veus amb sensibilitat i proposar totes les solucions des de la responsabilitat, la viabilitat i la prudència, han de ser les principals bases d'acció municipal de hui i demà si depenen de nosaltres. I la gent ho ha de saber.

El meu grup vol adherir-se a tantes raons de mèrit en favor de Reme com s'han exposat ací fins ara, també amb les dels grups polítics que conformen esta Corporació. Nosaltres veiem en Reme un model de comportament civil, però alhora una oportunitat de reflexió col·lectiva que no ens ha de deixar indiferents. D'esta reflexió caldria que nasquera un clima de millor col·laboració en favor d'una major resposta municipal i ciutadana amb la gent que ella ajuda i moltes altres més que reben ajudes d'altres col·lectius locals també dignes d'admiració i suport. L'eco de tot el que s'ha dit i dirà hui ací ha de quedar instal·lat en esta casa, com un fet natural i lògic, del dia a dia. Gràcies Reme per el teu treball tan altruista i exemplar per ajudar a la gent de la ciutat, que és com ajudar a Gandia, la teua i nostra Gandia. Enhorabona per entrar a formar part d'un grup selecte de fills -ara també una filla, la primera- de Gandia que aporten raons diverses però coincidents en l'estima a Gandia i en simbolitzar els valors més nobles i alts de la condició humana com a part de la societat civil que conformem entre tots i totes. Nosaltres estem ben satisfets i orgullosos d'aprovar este reconeixement tan merescut.

AJUNTAMENT DE GANDIA

Moltes gràcies, Reme.»

(APLAUDIMENT)

- **SRA. LIDUVINA GIL CLIMENT (PSPV-PSOE):** «Bona vesprada a totes i a tots, especialment a Reme Lloret, a la seua família i a aquelles persones i entitats que, amb el seu suport, han fet possible la concessió del títol de Filla Predilecta de Gandia a Reme Lloret. Gràcies, especialment, a l'associació Círculo de Amigos de San Francisco de Borja, en la persona de la seua presidenta María del Mar Beltrán.

En primer lloc, vull expressar el meu agraïment a l'alcaldesa Diana Morant i al meu company José Manuel Prieto, per cedir-me tan amablement l'honor de poder glossar humilment la història i vida de la primera dona que serà **Filla Predilecta de Gandia**.

Només es va decidir aquest nomenament, vaig demanar poder parlar de Reme, perquè la meua amistat amb ella es remunta no a eixos records de les alarmes aèries de la Guerra i del barri del Raval, però sí a la meua arribada a Gandia, l'any 1973, que va coincidir amb el recentment creat Hospital Francisc de Borja. Reme va entrar-hi com a auxiliar administrativa i va passar, també, pels arxius, però la seua formació i pràctica en albergs van fer que passara a ser governanta de cuina i de llenceria. Ja en aquell moment Reme era tota una institució: anava a Benigànim, on està la primera llar que tingueren els franciscans, a curar, a dur roba i menjar, i a llavar. D'aquell temps ve la meua admiració i estima per Reme, allí es forjà la seua necessitat d'ajudar a la gent.

És clar que, pel seu nom -almenys això és el que jo crec.-, Reme estava ja predestinada a posar remei a les necessitats dels altres. Però no vull explicar la cronologia de la seua vida, tan sols comentaré uns xicotets detalls. Com a esportista, Reme va ser delegada de joventut de la Secció Femenina, com ja ha esmentat l'instructor de l'expedient, va crear set equips de xiques de bàsquet, handbol i voleibol. Ella volia que les dones tingueren un reconeixement social a la seua tasca, a la identitat que se'ls atorga pel fet de ser dones, i que eixa lluita pel paper i la visibilitat de les dones, sense dependre de ningú, estiguera reconeguda en la societat d'aquell temps. Ja, aleshores, despuntaven les seues qualitats humanes i també allò que és el que més m'agrada d'ella: la seua candidesa, que desmunta el més pintat; em contava la seua germana Paquita, entre una de les milers d'anècdotes que té Reme, que, una vegada, havien de jugar un partit de voleibol a València i, com no tenien cap mitjà de transport adequat, va agafar una furgoneta, la va omplir de cadires i cap a València que van anar a jugar el partit. Quan van arribar-hi, començà a baixar gent, fins a un total de més de 15 persones, i un policia urbà li va dir que anava a multar-la per portar tanta gent. I Reme li va dir tranquil·lament: "No tenim diners per pagar" i, a més, ja parlaré jo amb qui haja de parlar. I el fet és que, finalment, la denúncia no va arribar mai, no sabem si

AJUNTAMENT DE GANDIA

per por que Reme parlara amb qui havia de parlar o perquè el policia va comprendre la labor humana que feia Reme amb aquelles xiquetes.

Va continuar la seua tasca amb la primera llar per a xiquets amb discapacitat, darrere de la Casa d'Abadia de Xeraco, el que seria l'embrió, després, del centre construït a Potries.

Però la faceta que hui ens porta a aquest Ple és la seua passió i dedicació als altres. Diu Eduardo Galeano: “¿Serà que los pobres son pobres porque su hambre nos da de comer y su desnudez nos viste?”. Una societat més justa és la que més limita el poder de la casualitat i del destí, el fet d'haver nascut pobre o ric. Els drets es descobreixen, s'aconsegueixen i es mantenen per uns forts moviments socials. És a dir, per persones com Reme.

Què és el que fa a Reme diferent i, per a mi, millor que la resta? Totes les institucions, associacions, ajuntaments que tenen programes, plans d'ajudes, subvencions i un gran etcètera d'actuacions, acabem, al final, burocratitzats, demanem papers i més papers, i és clar que toca fer-ho així per a evitar que ens enganyen i que se n'aprofiten. Eixe és el millor aspecte de la tasca que desenvolupa Reme: per a ella, menjar o tenir un espai on dormir és un dret de la persona. Quantes vegades, a qualsevol hora, l'he telefonada per dir-li: “Aquestes persones no tenen per menjar” i, de seguida, em contesta: “que vinguen, ja farem els papers més tard”.

En un article d'opinió Àlvar Kuehn, de la Plataforma Pobresa Zero, deia que l'any passat teníem 90 milions de persones més en situació de pobresa extrema. La xifra s'acosta als 1.400 milions. Els països rics, lluny del 0,7% compromés, destinen el 0,30% de la seua renda a la lluita contra la pobresa. L'any 2009, els governs d'aquests països destinaren a rescatar bancs 18 bilions de dòlars. Amb un 1% d'allò entregat per a salvar el sistema financer, es podria eradicar la fam del món. Jo em pregunte: no estarem fent-ho malament?

Per això, crec que el món seria millor si férem bona la màxima de Reme: “Qui necessita, ha de rebre, i no cal que s'abaixe i humilie per fer-ho”. I nosaltres tenim l'obligació d'ajudar. Hauríem de compartir més, i eixe compartir, com diu François Lelord en el seu llibre *El viatge d'Hèctor o la recerca de la felicitat*, és que la felicitat està lligada a l'ajuda als qui ho necessiten. Per això, Reme irradia felicitat. La felicitat està en el que una persona fa, i és el seu compromís, la seua tasca diària anar a arreplegar menjar, amb el seu cotxet roig, amb un fum de targetes de diversos permisos, per tal que no la denunciem, a altes hores de la nit o de bon matí. Allí està Reme, com la lluna, amb la seua careta redoneta i somrient, amb un somriure que ens inspira pau, perquè ella mai oblida els drets de les persones, per damunt de qualsevol condicionament de raça, nació, ideologia o estat de salut.

Ella arreplega per a tots. Em deia la seua germana que, fins i tot, en la boda del seu fill, Reme va estar pendent d'arreplegar l'os del pernil, per a poder fer caldo per al

AJUNTAMENT DE GANDIA

Menjador Social. Aquest és el compromís personal, perquè Reme se sent responsable de moltes persones que, gràcies a ella, mengem cada dia, o tenen un altre tipus d'ajudes. Ella fa un munt de coses diferents per aconseguir els seus objectius, des de donar el seu sou fins a demanar llibres, o roba, o mobles, i un llarg etcètera d'activitats que només ella coneix.

Una altra faceta de Reme és haver estat capaç d'oblidar-se de qualsevol protagonisme i, per això, pense que ella deu ser una de les persones que pertanyen a la tradició hebrea dels *lavov bav*, que ens diu: "en cada generació, hi ha 36 homes justos, persones normals i corrents que es dediquen als seus treballs quotidians i de la bondat dels quals depén l'existència mateixa del món, i que es diuen els *lamed vovnik*"; jo no dubte que, en aquesta generació, Reme Lloret és una d'elles, una *lamed vovnik*".

Acabe ja, i acabe no amb un comiat, perquè encara et queda molta tasca per a fer, sinó amb un preciós poema de Miquel Martí i Pol, que crec que expressa l'estima que et tenim tots:

Un sonet per a tu que em fas més clar
tant el dolor fecund com l'alegria,
un sonet amb els mots de cada dia,
amb els mots de conèixer i estimar.

Discretament l'escriu, i vull pensar
que el rebràs amb discreta melangia,
com si es tractès d'alguna melodia
que sempre és agradable recordar.

Un sonet per a tu; només això,
però amb aquell toc lleu de fantasia
que fa que els versos siguin de debò.

Un sonet per a tu que m'ha permès
de dir-te clarament el que volia:
més enllà de tenir-te no hi ha res.

Gràcies, Reme, per tot el que dediques i dedicaràs a totes les persones. Vull que este testimoni, coneixedor directe de la teua tasca tantes vegades callada, elimine el silenci amb què les injustícies han tractat tants gandians al llarg de tantes generacions. I que siga un crit ben fort de reconeixement unànime a tot el que has fet per Gandia, i que Gandia ara intenta retornar-te, ni que siga amb este reconeixement. Una xicoteta distinció per a un cor d'enorme generositat, que mai podrà estar a l'altura de la teua entrega pels altres, pels gandians necessitats i en favor d'una societat millor. Gandia t'està i t'estarà sempre agraïda.»

AJUNTAMENT DE GANDIA

(APLAUDIMENT)

- **SR. VÍCTOR SOLER BENEYTO (PP):** «Decía el compositor alemán Beethoven que *“no conocía ningún otro signo de superioridad más que la bondad”*. Y, es precisamente eso, lo que la corporación municipal en pleno, junto con la sociedad civil está premiando hoy aquí. Premiando la bondad inmensa de una vecina de Gandia -- orgullosa *ravalera* para más señas-- que, desde ese territorio de ingenuidades que es la infancia, ya ayudaba a los más desfavorecidos.

Remedios Lloret Vila, Reme Lloret, **merece ser hija predilecta de Gandia**. Merecería muchos más reconocimientos, aunque los que la conocemos sabemos que no le gustan. Y los merece por ser, en un mundo cada vez más desprovisto de humanidad, un ser eminentemente bondadoso.

Gandia se honra de contar entre su comunidad con una persona como Reme, que junto con el resto de mujeres, y algún que otro hombre, se empeña en rebelarse contra las injusticias diarias que mucha gente padece. Y muy especialmente, las víctimas de la maldita crisis que asoló nuestra economía.

Ahora es el comedor social, pero antes, mucho antes ya era la leche para el tío Pep, que no podía pagársela. Esa es precisamente la actitud que hoy premiamos aquí, **ser por todo y ante todo, un ser humano generoso y volcado en la ayuda al necesitado**.

La empatía, el ponerse en el lugar del otro, hacer tuyo el padecimiento del desamparado. Algo a lo que, desgraciadamente, como sociedad estamos poco acostumbrados. Pero algo que Reme siempre ha practicado enérgicamente.

Por eso hay que agradecer encarecidamente a la asociación promotora del acto que hoy nos ocupa, la Asociación Círculo de Amigos de San Francisco de Borja, así como a todos los colectivos y asociaciones que han testimoniado y apoyado el necesario reconocimiento de Reme Lloret como hija predilecta.

Su empuje y convicción, hoy representado también de forma presencial dejando pequeño este salón de plenos, da muestra palpable del entrañable afecto que sienten por Reme y por su tarea humanitaria.

Y digo bien, tarea humanitaria. Porque su humanidad, entendida como el máximo sentimiento de cariño hacia el otro, es la que ha guiado su vida desde siempre.

Hoy, en este salón de plenos, no solo estamos los presentes, también está **el ánimo y el corazón de los centenares de personas a los que Reme, de una forma o de otra, ha ayudado**. Esa fuerza moral nos empuja, nos exhorta como sociedad, a reconocer actitudes loables de ayuda al prójimo.

AJUNTAMENT DE GANDIA

Pero este reconocimiento no es un punto y final, ni tan siquiera un punto y aparte, sino una línea más de un relato que incita a continuar con la labor de Reme y la gente que le acompaña.

Es la constatación de que como comunidad, necesitamos de más *Remes* que ejerzan de faro, de guía, de brújula en un mundo, en ocasiones, tan falto de valores y principios.

Reme, te conocemos y sabemos que hoy estás honrada y abrumada por tanto cariño. Y como te conocemos, también sabemos que una vez finalice este acto tú pensamiento no se quedará en el regocijo del trabajo hecho, sino en la necesidad perentoria del mañana. En pensar, como vas a continuar ayudando mañana mismo a los más necesitados.

Ese pensamiento que es común a todas aquellas personas que dan lo mejor de ellas mismas por los otros, el mismo pensamiento que tenía por ejemplo, otro hijo predilecto de Gandia ya fallecido y que bien conocías, como el Padre Puig.

Por eso, la tarea de Reme no ha acabado. Desgraciadamente mañana continuará habiendo gente necesitada a la que continuar ayudando, y Reme, y la gente que trabaja con ella, continuarán dando lo mejor de sí mismos para procurar alimento físico y espiritual al desvalido.

Si una ciudad tiene que sentir predilección por alguien, es justo que la sienta por una figura como la de Reme Lloret.

Por eso Reme, queremos que seas nuestra hija predilecta, porque, como decía el gran Papa Juan Pablo II: *“la solidaridad no es un sentimiento superficial, es la determinación firme y perseverante de empeñarse por el bien común, es decir, el bien de todos y cada uno para que todos seamos realmente responsables de todos”*.

Gracias Reme por tu bondad, por tu humanidad, por tu solidaridad, en definitiva por ser como eres y por haber cuidado de todos.

Muchas gracias.»

(APLAUDIMENT)

Finalitzades les intervencions, la Sra. Alcaldessa Presidenta sotmet a votació el dictamen transcrit, el qual s'aprova pel Ple de l'Ajuntament per unanimitat dels 24 membres corporatius presents en la sessió, i per tant amb el quòrum exigít en l'article 23.3.a) del Reglament Municipal d'Honors i Distincions.

Acte següent intervé la Sra. ALCALDESSA, DIANA MORANT RIPOLL en els termes següents:

AJUNTAMENT DE GANDIA

«-Fills Predilectes de Gandia

-Autoritats

-Amigues, amics.

Molt bona vesprada i gràcies per acompanyar-nos en este acte tan especial per a tots, en el qual l'Ajuntament de Gandia té el plaer de distingir Reme Lloret Vila com a Filla Predilecta de la ciutat, d'acord amb el que disposa el Reglament d'Honors i Distincions. La candidatura va ser presentada pel Cercle d'Amics de Sant Francesc de Borja i està avalada per desenes d'associacions, entitats, col·lectius i persones individuals.

Reme Lloret és la primera Filla Predilecta de la història de Gandia. Sí. La primera. Fins ara, tots els Fills Predilectes havien sigut homes. És que mai ha hagut a la nostra ciutat dones mereixedores d'aquest títol? De segur que sí. Hui, l'Ajuntament salda el seu deute amb elles i per fi reconeix una dona, la qual cosa ens enorgulleix a tots.

Reme Lloret és una dona molt estimada ací a Gandia, no sols pel seu caràcter solidari sinó també per la seua bondat, humilitat i humanitat. Les seues tasques al front del menjador social, des de l'agrupació Bunyoleres sense Fronteres, són sols un exemple. Ella vol a les persones, sobretot a les més desamparades. Les ajuda, les atén, les cuida. Fa que les seues vides siguen una miqueta millor. Ja ho va dir Aristóteles: "Quina és la essència de la vida? Servir als altres i fer el bé". Doncs ella ho fa amb el cor i sense esperar res a canvi. Eixa és, precisament, l'essència de la vida de Reme, qui considera que eradicar la pobresa no és un acte de caritat sinó de justícia. Ella és feliç d'aquesta manera, ho veiem als seus ulls, perquè on reina la caritat ahí està la felicitat.

Mai s'entén el present i el futur de les persones sense fer una ullada al passat, als orígens. Reme Lloret va nàixer a la barriada del Raval l'any 1931 en el si d'una família senzilla i treballadora. De menuda, va patir la Guerra Civil, i ja de més joveneta, repartia la llet del ramat de cabres i vaques que tenien a casa. Sempre amb la seua bicicleta. En aquells temps, ja donava llet a les persones que no podien pagar-la. Son pare, Antonio, era pastor i sa mare, Remedios, mestressa de casa.

Reme anava al col·legi de les Esclaves i, en acabar, l'apuntaren a ensenyar-se a cosir. Més endavant, va ajudar un metge en l'administració de l'hospital Francesc de Borja i, després, va ser governanta en la cuina d'aquest centre sanitari.

Durant tota la seua vida, ha trobat en la seua germana, Paqui, el seu suport, el seu complement. Son tio Jesus les portava en la seua furgoneta juntament amb tot l'equip de bàsquet femení quan se n'anaven a jugar a altres municipis. Perquè a Reme sempre li ha agradat l'esport, especialment el volei, el bàsquet i el hándbol. Els practicava prou sovint malgrat els entrebancs amb que es topàven les dones en aquella època.

AJUNTAMENT DE GANDIA

Mai ha abandonat esta passió. Recentment, ha celebrat amb les altres jugadores els 50 anys com a entrenadora. Quan era jove ella recorda que anaven al pati de l'institut Ausiàs March, ja que la ciutat no disponia d'altres instal·lacions esportives.

Passen els anys i canvien els temps, però no les persones. En ella s'ha quedat intacta la seua necessitat d'estar al costat de les persones pobres.

Fa uns anys va fundar amb el Pare Puig, també Fill Predilecte d'esta ciutat, el menjador social, que reparteix diàriament més de 300 racions. Centenars de famílies de la ciutat, moltes amb xiquets, acudixen a este espai perquè no tenen res per a portar-se a la boca. Qui va rep un plat de menjar, fruita, llet, galetes i inclús detergent per a rentar la roba. I en Nadal, els voluntaris distribueixen els joguets entre els menuts. Però, com deia el mateix Pare Puig, el més gratificant no és donar menjar sinó esperança i consòl perquè: "Hi ha homes que tenen fam de pa, però tot ésser humà té fam d'amor".

Reme Lloret reparteix amor i ho demostra cada dia. A més a més, Reme pot donar-nos a tots lliçons sobre la solidaritat. Viure en primera persona la pobresa, amb la seua discriminació social, és una de les situacions més doloroses que poden afrontar les persones. Per això, ella està sempre amb ells, tendint-los la mà.

Sempre amb un somriure tranquilitzador i una mirada sincera i de pau al seu semblant, té clar que, per damunt de tot, ha d'estar l'esperança.

Amb la seua constància i esforç ha conseguit també el recolzament de particulars i la col·laboració de moltes empreses, supermercats, panaderies, la Llotja de Peix, el Banc d'Aliments, etcètera per al menjador social. Tots ells aporten matèries de qualitat i Reme i les seues companyes s'encarreguen de repartir-les. Perque Reme no para queta. La seua germana i el seu cosí Jesús diuen que és una "correcaminos" i una "fitipaldi" perquè sempre va amb el seu cotxe d'un lloc a un altre per a socórrer a la gent. I em diuen que tu et rius molt quan t'ho diuen, Reme, però és que és de veres. Allò roïn vols fer-ho bó. El teu somni és que les dones soles amb problemes tinguen un lloc ací a Gandia on ser emparades, on poder dormir sense por i on poder dutxar-se. Nosaltres, els polítics, ens ho apuntem.

Reme, et vull transmetre la més profunda admiració de part de la Corporació Municipal que presidisc i vull que sàpigues que t'estimem tots els que estem ací hui presents perquè encara que tú digues que el que fas podria fer-ho qualsevol xiquet de 7 anys, vull dir-te que no et llevés importància perquè amb tu la nostra ciutat es fa més gran en valors. En això precisament consisteix l'humilitat, en callar les nostres virtuts i permetre'ls a la resta descobrir-les. De vegades em pregunte com seria de meravellós el nostre món si totes les persones que ho habiten fóren com tu, si tots paràrem uns instants al dia i deixarem els nostres interessos d'una banda per a fer el bé a un altra persona.

AJUNTAMENT DE GANDIA

Moltes gràcies, Reme, per ser com eres; moltes gràcies per fer el bé. Moltes gràcies perquè amb tu vull reconèixer totes les dones de Gandia que tot i que han fet coses bones per la nostra ciutat han romàs en l'oblit. »

(APLAUDIMENT)

Per últim la Sra. Alcaldessa manifesta el següent:

«En nom de la Corporació Municipal i de la ciutat, tinc l'honor de lliurar el títol de Filla Predilecta de Gandia a la Sra. Remedios Lloret Vila.»

(APLAUDIMENT)

A continuació la Sra. Alcaldessa cedeix la paraula a la persona que intervé en nom de l'homenatjada.

- **SR. JESÚS LLORET MASIP:** «Quiero empezar mi intervención agradeciendo a todas las personas, entidades e instituciones, que han hecho posible que hoy estemos aquí de celebración. ¿Qué estamos celebrando? Estoy convencido de que lo que celebramos hoy es que tenemos un "ANGEL", que cada día, con su cochecito rojo, porque siempre ha de ser rojo, va por las calles de Gandía a cualquier hora del día o de la noche, con frio o calor, recorriendo los establecimientos en los que puede conseguir comida para poder abastecer el comedor con el que ayuda a los más necesitados.

LOS "ANGELES" no tienen nombre, así que a este tampoco se lo daremos, pero todos sabemos muy bien de quién estamos hablando, del "ANGEL DE LOS REMEDIOS" porque encuentra, gracias a su persistencia "REMEDIO" a todas las necesidades, de los demás no las suyas.

La fuerza de sus piernas le empiezan a fallar, pero no las de su corazón que le ayuda a seguir. Esta no es la única ayuda que tiene, porque al igual que las personas de su equipo, entre 50 y 60 voluntarios, personas maravillosas, también son muy importantes las empresas y entidades que colaboran en sus necesidades.

Sí, es este un homenaje a la trayectoria vital de Remedios Lloret Vila, "Reme" para todo el mundo, mujer independiente, activa y socialmente sensible.

Profesionalmente desempeño su labor como administrativa del Colegio de disminuidos psíquicos de La Safor desde su creación, administradora en el albergue de Onteniente, así como en el Albergue Mar i Vent de Piles.

En el antiguo Hospital Frances de Borja empezó a prestar servicio como administrativa, desde su inauguración, posteriormente como gobernanta, hasta su jubilación con 70 años.

AJUNTAMENT DE GANDIA

Aunque muchos vecinos de esta ciudad conocen a Reme por su trabajo en el antiguo hospital, la gran mayoría la conocen por su extensa colaboración social, sobre todo los años trabajados en Urgencias como administrativa y como gobernanta de cocina, de los que guarda muy buenos amigos.

Desde siempre ha tenido una gran sensibilidad hacia las personas más desfavorecidas, colaborando como voluntaria a lo largo de su trayectoria con multitud de asociaciones y actividades benéfico-sociales diversas. La lista sería interminable, ya que ha acudido siempre que se le ha necesitado, independientemente de cual fuese la entidad que organizara la actividad: UNICEF, Caritas, Cruz Roja, Asociación Mosaic, Proyecto Hombre, Centro de Acogida San Francisco de Asís, entre otras.

Las actividades que ha llevado a cabo, han sido de lo más diversas, desde que empezó en las campañas de Navidad, repartiendo juguetes y dulces navideños en las barriadas de Nazaret entre los más necesitados con su cochecito "rojo", hace más de cuarenta años, así como colaborando en la venta de postales y lotería, recogida de alimentos, enseres y ropa, colaboración en mercadillos, elaboración de buñuelos para su venta, así como actividades promovidas por la parroquia de San José y la Iglesia de Santa María (Colegiata).

Simplemente sabía que se hacía algo benéfico y allí estaba ella para colaborar.

En el seno de la actividad de colaboración en la elaboración y venta de buñuelos es donde surgió, ante la realidad de la grave situación por la que estaban pasando muchas familias, debido principalmente a la crisis y a la falta de trabajo, el germen de lo que hoy es el Comedor Social de Gandia, actividad a la que se dedica por entero desde 2009, año de su creación y en la que cada día dan de comer a más de 350 personas, gestionado por la organización Buñoleras sin Fronteras, cuyas "almas mater" son y serán para siempre, nuestro desaparecido "Padre Puig", Dios lo tenga en la Gloria último hijo predilecto de Gandia, y nuestra "Reme". Sin ellos, sin lugar a dudas, el comedor social no sería hoy una realidad.

Querida Reme, o como te llamaba mi padre "REMES", para mí es un orgullo y honor representar a nuestra familia en este TU nombramiento como HIJA PREDILECTA DE GANDIA.»

(APLAUDIMENT)

Per últim intervé la Sra. REMEDIOS LLORET VILA significant el següent: «Pues como me han dicho tantas cosas, se lo estoy diciendo a la Alcaldesa, pues *gracias mil lligaetes en un fil* y además de corazón por todo lo que habéis dicho, unas cosas son verdad y las otras mentirillas.»

(APLAUDIMENT)

AJUNTAMENT DE GANDIA

I no havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència va cloure la sessió a les 20.20 hores del dia de la data; del que s'hi ha tractat i de conèixer les persones assistents, com a Secretari General del Ple de la Corporació, done fe i certifique.

L'ALCALDESSA

EL SECRETARI GENERAL DEL PLE

(R. Conselleria Presidència 13/12/12, DOCV 26/12/12)

Diana Morant Ripoll

Lorenzo Pérez Sarrión

(Firmat electrònicament, segons codificació al marge)

ACTA PLE
Número : 2017-0001 Data : 10/02/2017

